

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Svk/17/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8020200799
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 03. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Petra Príbelská
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2025:8020200799.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Petry Príbelskej, PhD. (sudkyňa spravodajkyňa) a členov senátu JUDr. Juraja Vališa, LL.M. a Mgr. Petra Macha, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): T. L. W., G. XX. M. XXXX, A. C. Q. O.. U.. K. XX, XXX XX O., právne zastúpený: JUDr. Viera Straková, advokátka, so sídlom Námestie legionárov č. 5, 080 01 Prešov, proti žalovanému: Centrum právnej pomoci, Kancelária Prešov, so sídlom Masarykova 10, 080 01 Prešov, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KaPO/22555/2020, ČRZ:106200/2020 z 24. septembra 2020, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Správneho súdu v Košiciach sp. zn. PO-3S/19/2020 z 13. marca 2024, takto

rozhodol:

- I. Kasačná sťažnosť sa zamietá.
- II. Účastníkom konania sa právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Priebeh predchádzajúceho administratívneho a civilného súdneho konania

1. Žalovaný rozhodnutím č. KaPO/32255/2019 z 18. novembra 2019, ČRZ: 164059/2019 priznal žalobcovi nárok na predbežné poskytnutie právnej pomoci na spísanie a podanie dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/50/2019-186 z 5. septembra 2019.
2. Keďže žiadosť o poskytnutie právnej pomoci v danej veci neobsahovala všetky doklady potrebné na zistenie skutkového a právneho stavu, a žalobca ich ani napriek vyzvaniu nedoplnil, žalovaný rozhodnutím, č. KaPO/7175/2020 z 13. mája 2020 (predtým spis KaPO/32255/2019), ČRZ: 55800/2020, zastavil správne konanie o nároku žalobcu na poskytnutie právnej pomoci. Uvedené rozhodnutie bolo dňa 27. augusta 2020 potvrdené riaditeľkou Centra právnej pomoci so sídlom v Bratislave ako odvolacím orgánom.
3. Následne Okresný súd Prešov v konaní č. 29C/159/2016 na základe prípisu Najvyššieho súdu SR z 18. júna 2020 vo veci sp. zn. 8Cdo/106/2020 vyzval žalobcu, aby v lehote 10 dní predložil rozhodnutie Centra právnej pomoci o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa § 10 zákona č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. (ďalej len ako „zákon o poskytovaní právnej pomoci“). Žalobcovi bola uvedená výzva doručená dňa 18. septembra 2020, pričom koniec súdom určenej lehoty na vyjadrenie pripadol na 28. septembra 2020.

II. Konanie pred orgánmi verejnej správy

4. Žalobca podanou žiadosťou doručenou žalovanému dňa 22. septembra 2020 žiadal o poskytnutie právnej pomoci, a rovnako o predbežné poskytnutie právnej pomoci, vo veci predloženia riadneho rozhodnutia Centra právnej pomoci na poskytnutie právnej pomoci podľa § 10 zákona o poskytovaní právnej pomoci Okresnému súdu Prešov do konania č. 29C/159/2016, týkajúceho sa poskytnutia právnej pomoci žalobcovi v rámci dovolacieho konania vedeného na Najvyššom súde SR pod sp. zn. 8Cdo/106/2020. Dôvodom bola hrozba uplynutia desaťdňovej lehoty dňa 28. septembra 2020 na predloženie požadovaného rozhodnutia žalovaného.

5. Žalovaný rozhodnutím č. KaPO/22555/2020, ČRZ:106200/2020 z 24. septembra 2020 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie žalovaného“) podľa § 11 zákona o poskytovaní právnej pomoci o žiadosti žalobcu o poskytnutie právnej pomoci doručenej žalovanému dňa 22. septembra 2020 rozhodol tak, že žalobcovi predbežne neposkytuje právnu pomoc.

6. Žalovaný v rámci odôvodnenia napadnutého rozhodnutia uviedol, že účelom rozhodnutia o predbežnom poskytnutí právnej pomoci je zabezpečenie efektívnej ochrany práv a oprávnených záujmov žiadateľa ešte pred skúmaním podmienok na poskytnutie právnej pomoci z dôvodu hroziaceho nebezpečenstva zmeškania lehoty. Nebezpečenstvom zmeškania lehoty sa rozumie blížiaci sa koniec hmotnoprávnej alebo procesnej lehoty určenej zákonom na vykonanie nejakého úkonu, uplynutím, ktorej zákon spája následok nemožnosti účinného vykonania tohto úkonu žiadateľom.

7. Žalovaný bol preto názoru, že predbežné poskytnutie právnej pomoci v danej veci nezabezpečuje efektívnu ochranu žalobcových práv a oprávnených záujmov, keďže rozhodnutie o zastavení konania číslo spisu: KaPO/7175/2020 z 13. mája 2020 (predtým spis KaPO/32255/2019), ČRZ: 55800/2020 mu bolo doručené a môže súd informovať, že konanie bolo zastavené a predložiť mu uvedené rozhodnutie. Splnenie edičnej povinnosti podľa jeho názoru nevyžaduje odbornú spôsobilosť, ktorá by bola nevyhnutne potrebná na včasné predloženie rozhodnutia, resp. spísanie odpovede na výzvu, pričom dodal, že žalobca môže požiadať o predĺženie lehoty. Záverom žalovaný zhrnul, že žalobca neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že mu hrozí zmeškanie lehoty stanovenej na vykonanie procesného alebo hmotnoprávneho úkonu, následkom ktorého by nasledovala bezprostredná ujma na jeho právach.

III. Konanie pred správnym súdom

8. Proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného podal žalobca v zákonnej lehote správnu žalobu na Krajský súd v Prešove, ktorou sa domáhal, aby Krajský súd v Prešove napadnuté rozhodnutie žalovaného zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

9. Na základe § 3 ods. 3 písm. c) zákona č. 151/2022 Z. z. o zriadení správnych súdov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, výkon súdnictva prešiel z Krajského súdu v Košiciach a z Krajského súdu v Prešove na Správny súd v Košiciach vo všetkých veciach, v ktorých je od 1. júna 2023 daná právomoc správnych súdov. Vec bola na základe uvedenej zmeny právnej úpravy, v súlade s rozvrhom práce Správneho súdu v Košiciach náhodným výberom pridelená senátu Správneho súdu v Košiciach pod sp. zn. PO-3S/19/2020.

10. Správny súd v Košiciach (ďalej aj „správny súd“) rozsudkom sp. zn. PO-3S/19/2020 z 13. marca 2024 rozhodol tak, že žalobu v zmysle § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol ako nedôvodnú.

11. Správny súd v úvode právneho posúdenia priblížil podstatu inštitútu predbežnej právnej pomoci. Zákon o poskytovaní právnej pomoci v § 11 ods. 1 poskytuje žiadateľom možnosť požiadať Centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci, zároveň však stanovuje podmienku, že musí ísť o žiadateľa, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty. Na nesplnení tejto podmienky je založené aj napadnuté rozhodnutie. Základnou úlohou žalovaného pri rozhodovaní o predbežnom poskytnutí právnej pomoci preto v predmetnom administratívnom konaní bolo zistiť, či v danom prípade hrozí alebo nehrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty.

12. Správny súd sa pritom stotožnil s výkladom žalovaného, podľa ktorého pri skúmaní hrozby nebezpečenstva zmeškania lehoty treba brať na zreteľ, že nebezpečenstvom zmeškania lehoty sa rozumie blížiaci sa koniec hmotnoprávnej alebo procesnej lehoty určenej zákonom na vykonanie nejakého úkonu, s uplynutím ktorej zákon spája následok nemožnosti účinného vykonania tohto úkonu.

13. Správny súd zhodne so žalovaným konštatoval, že v danom prípade bol žalobca Okresným súdom Prešov vyzvaný na splnenie edičnej povinnosti (povinnosť po výzve súdu predložiť vec potrebnú na zistenie skutkového stavu). Na splnenie uvedenej povinnosti súd určuje lehotu, ktorá je lehotou sudcovskou, je stanovená na základe úvahy súdu, pričom súd ňou nie je viazaný a v prípade potreby ju môže primerane predĺžiť alebo aj zrušiť.

14. Z výzvy okresného súdu v spojení s prípisom Najvyššieho súdu SR podľa správneho súdu nevyplývalo, že nesplnením vo výzve určenej povinnosti by žalobcovi hrozila priama ujma na právach. Následkom uplynutia lehoty mohla byť urgencia okresného súdu smerovaná k žalobcovi, prípadne výzva na zaplatenie súdneho poplatku. V danom prípade tak podľa správneho súdu neexistovala hrozba nebezpečenstva zmeškania lehoty, ktorej uplynutie by následne viedlo k vzniku ujmy na strane žalobcu ako účastníka konania, na základe čoho nebola splnená podmienka na predbežné poskytnutie právnej pomoci podľa § 11 ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci. Napadnuté rozhodnutie žalovaného teda vyhodnotil ako zákonné.

IV. Kasačná sťažnosť, stanovisko účastníkov

15. Proti napadnutému rozsudku podal sťažovateľ kasačnú sťažnosť podľa § 440 ods. 1 písm. g) a f) SSP, v ktorej navrhol, aby kasačný súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil správneho súdu na ďalšie konanie. Sťažovateľ podanú kasačnú sťažnosť zároveň doplnil podaniami z 3., 4. a 6. júna 2024. Doplnujúce podania prevažne obsahovali argumentáciu nesúvisiacu s predmetom súdneho prieskumu v prejednávanej veci, prípadne obsahovali opakované tvrdenia sťažovateľa, ktoré boli uvedené už v skôr podanej kasačnej sťažnosti. Kasačný súd preto vyabstrahoval ako relevantnú nasledovnú argumentáciu.

16. Sťažovateľ zhrnul priebeh administratívneho a súdneho konania, pričom poukázal na prípis Najvyššieho súdu SR z 18. júna 2020, v zmysle ktorého Najvyšší súd SR inštruoval Okresný súd Prešov, aby tento vyzval dovolateľa (žalobcu) na predloženie rozhodnutia Centra právnej pomoci o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci podľa § 10 zákona o právnej pomoci a v prípade nepredloženia vyzval dovolateľa na zaplatenie súdneho poplatku za dovolanie a zároveň ho vo výzve poučil, že ak sa v lehote určenej súdom súdny poplatok nezaplatí, súd konanie uznesením zastaví.

17. Sťažovateľ tvrdil, že v súvislosti s doručením výzvy Okresného súdu Prešov dňa 18. septembra 2020 mu hrozilo nebezpečenstvo zmeškania lehoty - 10 dňovej lehoty uvedenej vo výzve na predloženie rozhodnutia Centra právnej pomoci o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci. Uvedené bolo dôvodom prečo požiadal o predbežné poskytnutie právnej pomoci. Vyjadril preto presvedčenie, že spĺňa všetky zákonné podmienky na predbežné poskytnutie právnej pomoci, a to aj nad rámec zákona. Žalovaný svojím postupom podľa jeho názoru bráni v uplatnení práva na súdnu a inú právnu ochranu, keďže sťažovateľ nemá právnické vzdelanie. Sťažovateľ zároveň uviedol, že navrhol vypočuť B.. B. M. a B.. J. C..

18. Ďalej poukázal na bližšie nešpecifikovanú odlišnú rozhodovaciu prax žalovaného, keď pri uzneseniach súdov, ktoré obsahujú výzvu a lehotu na opravu neúplného podania sťažovateľovi, žalovaný rozhodnutím poskytol predbežné poskytnutie právnej pomoci. Rovnako poukázal na bližšie nešpecifikované čísla súdnych konaní (8C/34/2011, 19C/14/2022), v ktorých podľa jeho tvrdení žalovaný zapríčinil zmeškanie sudcovských lehôt. Správny súd podľa sťažovateľa konal šikanózne, svojvoľne, pričom favorizoval žalovaného.

19. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti uviedol, že sa stotožňuje s právnym posúdením správneho súdu. Navrhol preto, aby kasačný súd zamietol kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú.

20. Sťažovateľ vo vyjadrení k vyjadreniu žalovaného uviedol, že sa s týmto nestotožňuje, pričom uviedol obdobnú argumentáciu, aká je obsiahnutá v ním podanej kasačnej sťažnosti. Zotrval preto na žalobnom návrhu v podanej kasačnej sťažnosti.

V. Právne posúdenie veci kasačným súdom

21. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v postavení kasačného súdu (ďalej len „kasačný súd“) preskúmal rozsudok správneho súdu v rozsahu podanej kasačnej sťažnosti. Jeho právomoc a príslušnosť pre toto konanie a rozhodnutie je daná v § 11 písm. h) SSP.

22. Kasačný súd s ohľadom na § 455 SSP nepovažoval za potrebné nariadiť vo veci pojednávanie a rozhodol o kasačnej sťažnosti bez jeho nariadenia. Rozsudok bol vyhlásený verejne po oznámení dňa vyhlásenia v súlade s § 137 ods. 4 SSP.

23. So zreteľom na § 439 ods. 1, § 442 ods. 1, § 443 SSP kasačný súd skonštatoval, že podaná kasačná sťažnosť smeruje proti rozsudku, voči ktorému je prípustná, bola podaná oprávnenou osobou a včas.

24. Po preskúmaní napadnutého rozsudku správneho súdu a kasačnej sťažnosti, ako aj podkladového materiálu, kasačný súd dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

VI. Posúdenie námietok kasačnej sťažnosti

25. Podanou správnu žalobou sťažovateľ napadol rozhodnutie žalovaného č. KaPO/22555/2020, ČRZ:106200/2020 z 24. septembra 2020, ktorým žalovaný rozhodol, že predbežne neposkytuje právnu pomoc sťažovateľovi v právnej veci predloženia rozhodnutia žalovaného Okresnému súdu Prešov do

konania. Predbežné poskytnutie právnej pomoci je ako inštitút legislatívne zakotvený v § 11 zákona o poskytovaní právnej pomoci.

26. Kasačný súd nehľadiac na mnohé nekonkrétne sťažnostné body v podanej kasačnej sťažnosti zameral pozornosť predovšetkým na vecnú argumentáciu sťažovateľa, ktorá je založená na striktnom výklade § 11 ods. 1 veta prvá: „Žiadateľ, u ktorého hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, môže zároveň so žiadosťou požiadať centrum o predbežné poskytnutie právnej pomoci.“. Pre meritórne posúdenie danej veci je preto kľúčový výklad predmetného ustanovenia za daného zisteného skutkového stavu.

27. Zo zisteného skutkového stavu je zrejmé, že sťažovateľ požiadal žalovaného o poskytnutie právnej pomoci na konkrétny úkon v súvislosti s výzvou adresovanou sťažovateľovi Okresným súdom Prešov č. 29C/159/2016 z 2. septembra 2020, aby sťažovateľ v lehote 10 dní predložil rozhodnutie Centra právnej pomoci (žalovaného) o priznaní nároku na poskytnutie právnej pomoci vo veci podaného dovolania proti rozsudku Krajského súdu v Prešove, sp. zn. 3Co/50/2019-186 z 5. septembra 2019. Správny súd zhodne so žalovaným vyhodnotili, že podmienka, v zmysle ktorej žiadateľovi hrozí nebezpečenstvo zmeškania lehoty, nebola splnená.

28. Kasačný súd zastáva názor, že aplikácia ustanovenia § 11 ods. 1 zákona o poskytovaní právnej pomoci súvisí s uplatnením práva viazaného výhradne na zákonom stanovené lehoty, ktoré nemožno spravidla predĺžiť. Uvedené korešponduje aj s účelom zákona o poskytovaní právnej pomoci, ktorým je predovšetkým poskytovanie právnych služieb osobám v materiálnej núdzi v súvislosti s uplatňovaním ich práv.

29. V predmetnom prípade bol sťažovateľ vyzvaný na predloženie rozhodnutia Centra právnej pomoci v súdom určenej lehote, čo však nemožno vnímať ako uplatnenie práva sťažovateľa. Sudcovské lehoty sú v dispozícii súdu, ktorý v prípade, keď uzná za vhodné, môže tieto predĺžiť (§ 118 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) a nie je ani vylúčené, aby úkon, ktorý bol zrealizovaný po uplynutí stanovenej lehoty, bol akceptovaný bez vyvodenia následkov spojených so zmeškaním lehoty. Uvedené súvisí so samotnou povahou sudcovských lehôt, ktoré na rozdiel od lehôt zákonných, nie sú spravidla lehotami prekluzívnymi, čo v praxi znamená, že zmeškanie sudcovskej lehoty nevyvoláva ani jej stratu, ani neprípustnosť urobenia zmeškaného procesného úkonu. Prípadné oneskorenie podania odpovede na výzvu okresného súdu, teda aj podľa názoru kasačného súdu nemá nezvratné dôsledky v podobe nemožnosti uplatnenia práva.

30. Kasačný súd rovnako súhlasí so žalovaným, že povaha tejto výzvy a jej prípadné vybavenie nevyžadovalo odborné právne vzdelanie, ktorého absencia môže spôsobiť ujmu na sťažovateľových právach. Okresný súd nežiadal vo výzve sformulovať ucelenú právnu argumentáciu obdobnú kvalifikovanému právnomu podaniu, ktorá by predurčovala sťažovateľov úspech vo veci samej. Naopak jeho úlohou bolo zaslať požadované rozhodnutie žalovaného, pre účely vyhodnotenia, či je v súdnom konaní splnená procesná podmienka zaplatenia resp. oslobodenia od súdneho poplatku. Sťažovateľovi pritom nehrozila bezprostredná ujma na jeho právach, keď očakávaným následkom nepredloženia požadovaného rozhodnutia žalovaného bolo vyrubenie súdneho poplatku, ktorého zaplatenie predstavuje procesnú podmienku konania. Z uvedeného dôvodu sa kasačný súd nestotožnil ani s argumentáciou sťažovateľa, že bolo porušené jeho právo na súdnu a inú právnu ochranu, keď sám nemá právnické vzdelanie.

31. Je navyše zrejmé, že sťažovateľ nesplnil podmienku oslobodenia od súdneho poplatku, keď žalovaný rozhodnutím, č. KaPO/7175/2020 z 13. mája 2020 (predtým spis KaPO/32255/2019), ČRZ: 55800/2020, zastavil správne konanie o nároku sťažovateľa na poskytnutie právnej pomoci. Poskytnutie právnej pomoci by v konečnom dôsledku neprinieslo iný výsledok v civilnom súdnom konaní, pretože sťažovateľ by bol rovnako povinný zaplatiť súdny poplatok.

32. Pokiaľ sťažovateľ argumentoval, že správny súd pri rozhodovaní porušil zákon tým, že rozhodol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 440 ods.1 písm. g) SSP), bolo úlohou sťažovateľa vymedziť tento dôvod kasačnej sťažnosti v zmysle požiadaviek uvedených v § 440 ods. 2 SSP, podľa ktorého: „Dôvod kasačnej sťažnosti uvedený v odseku 1 písm. g) až i) sa vymedzí tak, že sťažovateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia. Dôvod kasačnej sťažnosti nemožno vymedziť tak, že sťažovateľ poukáže na svoje podania pred správnym súdom.“.

33. Uvedené ustanovenie vyžaduje, aby sťažovateľ v kasačnej sťažnosti priamo reagoval na právne posúdenie správneho súdu, čo však neurobil. Pochopiteľne, je na sťažovateľovi, akým spôsobom vedie polemiku so závermi správneho súdu. Značná časť kasačnej sťažnosti však spočívala len v parafrázovaní rozhodnutia žalovaného a napadnutého rozsudku správneho súdu, avšak bez uvedenia vlastnej vecnej argumentácie sťažovateľa, ktorá by bola spôsobilá rozporovať prijaté závery správneho

súdu. Obdobne nekonkrétne a nerelevantná bola aj argumentácia v doplneniach kasačnej sťažnosti, kde sťažovateľ citoval viaceré cirkevné texty, bez zrejmeého prepojenia k preskúvanému predmetu konania. V predmetnej veci bol pritom kasačný súd v zmysle § 453 ods. 1 a 2 SSP viazaný rozsahom kasačnej sťažnosti a sťažnostnými bodmi. Sťažovateľov úspech v danej veci preto do značnej miery predurčuje kvalita kasačnej sťažnosti. Kasačný súd navyše dodáva, že nebolo jeho povinnosťou prihliadať na doplňujúce podanie sťažovateľa zo 6. júna 2024, keďže bolo nepochybne podané po uplynutí zákonnej lehoty na podanie kasačnej sťažnosti.

34. Pokiaľ sťažovateľ namietal, že došlo zo strany správneho súdu k porušeniu práva sťažovateľa na spravodlivý proces tým, že favorizuje žalovaného, je treba podotknúť, že z obsahu správnej žaloby a doplňujúcich vyjadrení žalobcu nie je možné identifikovať jasne formulované žalobné body, ktoré by boli akokoľvek spôsobilé napadnúť zákonnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného. Napriek tomu správny súd so značnou nadpracovanou vecou prejednal a podal sťažovateľovi kvalifikovanú odpoveď nad rámec žalobných bodov ním podanej správnej žaloby.

35. Nemožno vyhodnotiť ako nesprávny ani postup správneho súdu, keď nevyhovelo návrhu žalobcu na vypočutie svedkov B. B. M. a B. J. C.. Skutkový stav zistený žalovaným v danej veci vyhodnotil správny súd v rámci svojej úvahy ako dostatočný. V rámci súdneho prieskumu zákonnosti je úlohou správneho súdu predovšetkým posudzovať právne otázky, ktoré vyplývajú z rozhodnutia žalovaného. Navyše zo žalobnej argumentácie nie je zrejmeý ani prípadný prínos svedeckých výpovedí k ozrejmieniu skutkového a právneho stavu veci. Sťažovateľovými útočnými postojmi voči uvedeným svedkom rovnako kasačný súd nevenoval väčšiu pozornosť, keďže ide o nerelevantnú argumentáciu sťažovateľa.

36. Vo vzťahu k sťažovateľom uvedenej argumentácií rozhodnutím žalovaného č. KaPO32255/2019 a iným (zrejme) súdnym konaniami (8C/34/2011, 19C/14/2022), kasačný súd uvádza, že tieto konania neboli predmetom súdneho prieskumu v prejednávanej veci.

37. Kasačný súd sa záverom ako obiter dictum zaoberal aj otázkou právomoci správneho súdu, keď predmetom prieskumu bolo rozhodnutie žalovaného, ktoré je svojou povahou spravidla vylúčené zo súdneho prieskumu v zmysle § 7 písm. e) SSP (rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Sžk/36/2019 z 16. decembra 2020, bod 54 a rozsudok Najvyššieho správneho súdu SR sp. zn. 10Sžk/29/2021 z 24. augusta 2022, bod 18). Takéto predbežné rozhodnutie je podľa prejudikatúry najvyššieho súdu a najvyššieho správneho súdu spravidla vylúčené z rozhodovacej právomoci správnych súdov. Keďže však správny súd vec prejednal s výsledkom zamietnutia správnej žaloby (poskytol sťažovateľovi viac práv), kasačný súd prejednal sťažovateľom podanú prípustnú kasačnú sťažnosť, pričom túto z vyššie uvedených dôvodov zamietol.

VII. Záverečné zhodnotenie a odôvodnenie rozsudku v časti trov

38. Kasačný súd s ohľadom na všetky uvedené skutočnosti nezistil dôvodnosť kasačnej sťažnosti, a preto podľa § 461 SSP rozhodol spôsobom, ktorý je uvedený vo výrokovej časti tohto rozsudku.

39. O trovách kasačného konania rozhodol kasačný súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 a § 168 SSP spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku. Kasačný súd sťažovateľovi náhradu trov konania nepriznal, nakoľko v kasačnom konaní nebol úspešný. Kasačný súd nepriznal trovy konania ani žalovanému, a to v súlade s § 467 ods. 1 SSP a analogicky podľa § 168 SSP.

40. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0 (§ 463 v spojení s § 139 ods. 4 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.